

[Poulsgaard]

Det er faktisk et lille svar til fru Birthe Nielsen også. Når de ikke kan få passet deres børn, disse lærerpar, så må de have børnene i daginstitution. Hvem skal betale daginstitutionen? Det skal arbejderne, der har de sorte negle – ikke de kredse, som fruhen tilhører, men de arbejdere, der har de sorte negle, skal betale for det. Derfor har dette lovforslag et langt, langt videre sigte.

Hr. Ib Christensen sagde, at vi nok skulle komme ned på at blive et lille arbejderparti, hvis vi fortsatte med at kalde arbejderne bøller. Vi har aldrig kaldt dem bøller, og vi har aldrig nogen sinde fra fremskridtspartiet sagt noget imod legale arbejdskonflikter – dem er vi selvfølgelig parat til at respektere – men vi har sagt, at i den nuværende situation må vi simpelt hen klare overenskomsterne herindefra. Heri ligger det, at vi bliver det største arbejderparti, hvis man ville informere befolkningen om det, for hvordan var det, vi ville løse overenskomsterne herindefra? Ja, ved at hæve den skattefri bundgrænse, sådan at arbejderne fik noget mere i løn. Så hvis sandheden kom ud, var jeg ikke bange for dette lovforslag. Jeg er stolt over, at jeg er medforfatter til dette værk, som simpelt hen sætter ind over for de ulovlige strejker. Vi kan tage hospitalsvæsenet, hvor nogle få portører simpelt hen kunne lamme et helt hospital og sætte liv og helbred på spil for massevis af patienter. Skal det være tilladt, når man sidder i centrale positioner? Der må vi simpelt hen gribe ind og tage hårdt fat.

Det er rystende at høre fru Karen Thurøe Hansen sige, at det vist drejer sig om 14, og at de konservative sådan set ikke vil gøre noget ved dette. Men jeg forstår godt, hvor vinden blæser hen. Nu skal vi have en regering af de konservative og socialdemokratiet. Det redder bare ikke land og rige. Hvis man skal gøre det, skal man også have viljen, og viljen er ikke til stede her i folketinget, men viljen er der i befolkningen. Man bliver populær i befolkningen, hvis sandheden kommer frem, for befolkningen vil ikke blive ved at finde sig i, at de vatnisser herindefra ikke tør gribe om nælden, fordi de så kunne brænde fingrene lidt.

Den fg. formand (J. K. Hansen):

Fru Birthe Nielsen har ordet for en kort bemærkning til sagen, lovforslag nr. L 164.

Det var ikke det, vi diskuterede for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Hr. Poulsgaard spurgte mig, hvad det var for nogle grupper, jeg havde særlig interesse for. Det er netop de grupper, som er dårligst stillet i samfundet. Det er netop lønarbejderne. Det allerbedste, man kunne gøre, synes jeg, hvis der ellers havde været vilje til det her i tinget, var netop, at man kunne have klaret det over skatterne, men det vil de borgerlige jo slet ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Karen Thurøe Hansen (KF):

Jeg vil gerne lige have lov at sige til hr. Poulsgaard, at vi diskuterer lovforslaget om bistandshjælp, når der er tale om kollektive arbejdsnedlæggelser osv. Vi diskuterer absolut ikke, hvor mange der går på bistandskontoret i det daglige, og hvor mange der ikke kan få hjælp. Jeg vil kun sige til hr. Poulsgaard, at de tal, jeg fremkom med, det var på dem, der deltog i kollektive arbejdsnedlæggelser og gik på bistandskontoret og fik hjælp, nemlig siger og skriver 14.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Selvfølgelig kender vi da udmærket dette tal på de 14 fra sømandsstrejken i sin tid, for det var fremme ved debatten om de tidligere, lignende forslag. Men fru Karen Thurøe Hansen tager altså helt fejl, når hun kommer og siger – det var i hendes foregående indlæg – at nu har vi været herinde så længe i folketinget, og så måtte vi da først og fremmest undersøge, hvor mange der var omfattet af et sådant forslag, før vi fremsatte det. Hvis endelig vi var blevet fordærvede af at være herinde, så kunne vi sige, at der er akkurat lige så mange omfattet af fremskridtspartiets forslag her, som der er omfattet af det af fru Karen Thurøe Hansen fremsatte beslutningsforslag nr. B 71, punkt 5, for personkredsen afgrænses på præcis den samme måde. Men det er bare aldeles uvæsentligt. Når vi har en paragraf i straffeloven, der f. eks. indeholder straf for manddrab, så kan det da godt være, der kun er 8 eller 10 eller 12 eller 14 mand-